

[Indenrigsministeren.]

kan i intet Tilfælde overstige Værdien af Foranstaltningens Betydning for den bidragspligtige.“

Maa jeg dernæst sige et Par Ord i Anledning af det ærede Medlem Hr. Bindslevs Udtalelser. Jeg takker meget det ærede Medlem Hr. Bindslev for den Velvilje, han udviste over for Lovforslaget. Det har selvfølgelig særlig Betydning for mig, fordi det ærede Medlem som Borgerrepræsentant i København har haft Lejlighed til at følge hele denne Sag og derfor ogsaa har Betingelser for at kunne vurdere disse Ting. Det meste af det, det ærede Medlem fremsatte, maa vi nu drøfte videre i Udvalget. Jeg haaber oprigtigt, at det ærede Medlem ikke bogstavelig vil fastholde det, som det ærede Medlem fremsatte angaaende Adgangen til Domstolene. Nu har jeg desværre ikke Fortrykket, men jeg tror, at det ærede Medlem omtrent brugte det Udtryk, at Adgangen i alle Tilfælde skal være aaben. Jeg gaar ud fra som sikkert, at det ærede Medlem i hvert Tilfælde ikke mener dette. Jeg tror, det vilde være umuligt og utænkeligt at praktisere noget saadant og heller ikke i nogens Interesse.

Det ærede Medlem saa noget symbolsk i, at den højtærede Finansminister i Gaar var saa venlig at vikariere her for mig, medens jeg var nødt til at være til Stede i Landstinget, og det ærede Medlem var bange for, at der skulde opstaa en indre Spænding i Finansministeren ved, at han paa een Gang repræsenterede Finansministeriet, der har skattemæssige Interesser, og Indenrigsministeriet, som har visse andre Interesser i denne Sag. Nu er det altid lidt vanskeligt at udtale sig med fuld Bestemthed om de Følelser, en Kollega kan have; men i hvert Fald kan jeg forsikre, at en saadan Spænding har ikke været til Stede mellem Finansministeren og Indenrigsministeren, hvor de er delt i to Personer, der har været den skønneste Harmoni.

Jeg synes ogsaa, at i Omtalen af dette Spørgsmaal bristede det ærede Medlems Logik noget. Det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at i betydeligt Omfang hører dette Spørgsmaal hen under Behandlingen af Saneringslovforslaget, men jeg forstod det ærede Medlem saadan, at han fandt, der var nogen Inkonsekvens i, at en Ejendom ved Vurdering var fastsat til en vis Værdi under Hensyn til de Forhold, hvorunder Ejeren paa det paagældende Tidspunkt virkede, og at saa sundhedsmæssige og brandtekniske Hensyn eller andre

Hensyn førte med sig, at denne Ejendom fik en mindre Værdi fremtidig, ogsaa med Henblik paa eventuel fremtidig Ekspropriation. Jeg maa sige, at jeg kan ikke se Inkonsekvensen deri, jeg synes, det er Mangel paa Logik hos det ærede Medlem. Den højtærede Finansminister eller Kommunen, ja, de har jo faaet disse, som det ærede Medlem mener, høje Skatter i den Tid, hvor Ejeren har haft den store Udnyttelsesmulighed og den store Indkomst, og det ærede Medlem vil se, at jeg netop i Saneringslovforslaget har taget Konsekvensen af dette, saaledes at naar en saadan Ejendom i Kraft af sundhedsmæssige Krav, der nødvendigvis maa stilles, og som det ærede Medlem er enig i maa stilles, over for gamle Bygninger, faar en mindre Værdi, omvurderes Ejendommen, det vil sige Skatten falder, naar Ejerens Indtjeningsmuligheder bliver mindre. Jeg synes, der er den skønneste Konsekvens i dette Standpunkt, derfor vil jeg ogsaa haabe, det vil kunne vinde Tilslutning her i Tinget, naar vi kommer til Behandling ogsaa af det andet Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Fr. Andersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Da de Ændringsforslag, jeg for nylig omtalte som værende paa Vej til Tinget, endnu ikke foreligger, skal jeg udsætte Mødet.

Det genoptages Kl. 14³⁰.

Mødet udsat Kl. 13⁵⁰.